

GREH U CRKVI

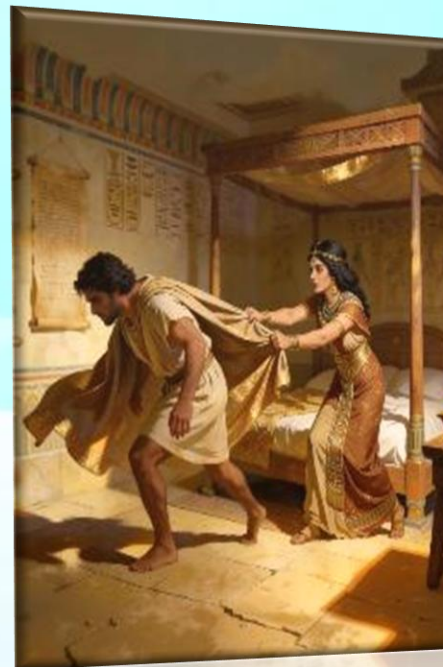
**"Ili zar ne znate
da je vase telo
hram Svetoga
Duha, koji je u
vama, koga imate
od Boga, i da
niste svoji. . Jer
skupo ste kupljeni.
Zato svojim telom
proslavite Boga."**

(1. Korinćanima 6,19.20, SSP)

Pavao u poglavljima od pet do sedam iz 1. Korinćanima uglavnom pokušava da iskoreni greh koji je duboko ukorenjen u crkvi Korinta: to je seksualna nemoralnost.

Ovaj specifični greh dodatno su pogoršavali drugi prekršaji poput prekršaja i prevara počinjenih među braćom, a koji su izvedeni pred građanske sudove.

Koristeći jasan i direktan jezik, Pavle ne samo da ukazuje na greh, već i predlaže rešenja za njegovo suočavanje i sprečavanje ponovnog upadanja u njega.

Greh u crkvi

Pristanak na grijeh

Iskorenjivanje greha

Rešavanje unutarnjih problema

Kako izbeći greh u crkvi

Hramovi Duha Svetoga

Zakonita seksualnost

GREH U CRKVI

PRISTAJUĆI GRIJEH

"I vi se još nadimate umesto da plaćete, da se itvadi između vas onaj koji je učinio to delo?" (1. Korinćanima 5,2)

Među vama u Korintskoj crkvi bilo je "seksualne nemoralnosti, i to takve vrste koju čak ni pogani ne tolerišu" (1. Kor .5,1).

Postojanje incestualnog odnosa unutar crkve bilo je vrlo ozbiljno pitanje. No situacija je bila još gora jer su, umesto da izazovu odbojnost među članovima, bili ponosni što trpe taj greh (1. Kor. 5,2).

Crkvu su uglavnom činili pogani. Njihova je savjest govorila da incest ne sme da bude tolerisan. Štaviše, njihovo poznavanje Svetog pisma dodatno je učvrstilo tu ideju (Lev. zak. 18,8).

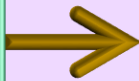
Ako su jasno rekli da je ova veza greh... zašto su bili ponosni na to (1. Kor. 5,6)? Da li je porodica uključena u crkvu bila uticajna? Da li su se hvalili da su crkva tolerantna prema grešnicima? ...?

ISKORENJIVANJE GREHA

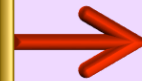
"A one koji su napolju sudiće Bog. Izvasite zloga između sebe." (1. Korinćanima 5,13)

Slučaj incesta već je bio "javno poznat" (1. Kor. 5,1), pa su se hitne mere morale preduzeti kako bi se sprečila šteta po ugled crkve. Koje mere treba preduzeti?

Donijeti sud koji određuje ili ne određuje krivnju osobe (1. Kor .5,3).

Ne družite se sa grešnikom, niti sa njim jedite, dokle god inzistira da bude smatran članom crkve, ne želeći da napustiti svoj greh (1. Kor . 5,11).

Da protera grešnika i preda ga „sotoni", jer je, čuvajući taj greh, dobrovoljno odlučio da se stavi pod sotonin jaram (1. Kor. 5,2b.5a.13b).

Crkvena disciplina (bez obzira na težinu greha) uvek mora da ima otkupiteljsku svrhu. Pogreška osobe mora da bude jasna kako bi je mogli prepoznati, pokajati se i "biti spaseni u dan Gospoda Isusa" (1. Kor. 5,5).

SUOČAVANJE SA UNUTRAŠNJIM PROBLEMIMA

“Smije li koji od vas kad ima tužbu ići na sud nepravednima a ne svetima?” (1. Korinćanima 6,1)

Nakon što je objasnio kako da reše greh unutar crkve, Pavle ih prekorava što nisu sledili ispravne smernice i što su sporove između vernika prepustili svetovnim sudovima (1. Kor. 6,1-6). Ali Pavle ide dalje i napada sam koren problema.

➔ Prvo, ne sme biti neslaganja među članovima crkve (1. Kor. 6,7a) i, naravno, članovi ne smeju da povrede ili prevare drugog člana (1. Kor. 6,8).

➔ Drugo, braća moraju biti spremna da oprostite prestup (1. Kor. 6,7b).

➔ Treće, ako nema dogovora među članovima, crkva mora da sudi ili posreduje između njih (1. Kor. 6,2).

Osim ako nije riječ o kaznenom pitanju (Rim. 13,1-5), unutrašnji problemi crkve trebali bi da se rešavati interno.

“Naš je zadatak da upoznamo naše posebne slabosti i grehe, koji uzrokuju tamu i duhovnu slabost te su ugasili našu prvu ljubav. Da li je to svjetovnost? Da li je to sebičnost? Da li je to ljubav prema samopouzdanju? Da li je to težnja da budem prvi? Da li je to greh senzualnosti koji je intenzivno aktivan? Da li je to greh Nikolinaca, pretvaranje Božje milosti u pohotnost? Da li je to zloupotreba velikog svjetla, prilika i privilegija, iznošenje hvalisavih tvrdnji o mudrosti i religijskom znanju, dok su život i karakter nedosledni i nemoralni? Šta god da je bilo milovano i negovano dok nije postalo snažno i nadmoćno, uložiti odlučne napore da to nadvladaš, inače ćeš biti izgubljen.”

Elen G. Vajt, *Dobit ćete silu*, 18. decembar

KAKO IZBEĆI

GREH

U CRKVI?

HRAMOV DUHA SVETOGA

"Smije li koji od vas, kad ima tužbu na drugoga, ići na sud nepravednicima i ne svetima? (1. Korinćanima 6,1)

Nakon što se pozabavio pitanjem parnice, Pavle se vraća glavnoj temi: seksualnoj nemoralnosti unutar crkve. Zašto ona postoji?

Hrišćani su pozvani na svetost (1. Kor. 6,11), po tom bi trebalo isključiti sav greh. Ali neki su tvrdili da, budući da su im gresi već oprošteni, mogu raditi šta god žele sa svojim telima. Zato Pavle pojašnjava da "telo nije namenjeno za seksualnu nemoralnost" (1. Kor.. 6,12.13).

Njegov argument je: naša tijela su članovi Hrista. Ne možemo uzeti Kristovog člana i povezati ga sa prostitutkom ili preljubnicom (1. Kor. 6,15-18).

Na kraju, to nas navodi na razmišljanje o ključnoj stvari: naša su tela hramovi Duha Svetoga i stoga nisu naše vlasništvo, već pripadaju Bogu (1. Kor. 6,19). Bog nas je kupio dragocenom krvlju svoga Sina, pa moramo slaviti Boga i telom i duhom (1. Kor. 6,20).

ZAKONITA SEKSUALNOST

**"Ali zbog kurvarstva svaki da ima svoju ženu i svaka žena da ima svojega muža."
(1. Korinćanima 7,2)**

Odgovarajući na neka pitanja koja je crkva postavila u Korintu, Pavle nam pomaže da razumemo kako možemo pobeći od seksualne nemoralnosti (1. Kor .7,1).

U osnovi: bračni parovi trebaju uživati zakonitu seksualnost sa svojim supružnikom. Samci ne bi trebali imati seksualne odnose ni sa kim.

Supružnici ne bi smeli da odbijaju spolne odnose kako ne bi potaknuli drugu stranu na moguću preljubu (1. Kor .7,3-5).

Samci s darom suzdržanosti mogu bolje iskoristiti prilike i služiti Bogu bez ograničenja porodičnih briga (1. Kor. 7,6-8.32-34).

Samci bez dara suzdržanosti trebali bi pokušati stupiti u brak kako bi izbegli iskušenja (1. Kor. 7,9).

“U radu za zabludelee, neka svako oko bude usmerenona Hrista. [...] Neka onima koji greše govore o Spasiteljevoj milosti koja prašta. Neka ohrabruju grešnika da se pokaje i vjeruje u Onoga koji može da oprosti. [...]

Neka crkva prihvati pokajanje grešnika sa zahvalnim srcima. Neka pokajnik bude izveden iz tame neverstva u svetlo vere i pravednosti. Neka se njegova drhtava ruka položi u ruku Isusove ljubavi. Takvo opraštanje potvrđuje Nebu.“